

Zastavte Rakušana, než bude pozdě. Po vysílání Moravce se to nasčítalo

- CZ24 News | 19. října 2022

ČESKO: „Rakušan vyšlápł stejnou cestou jako Joe McCarthy. Měli bychom ho proto zastavit dřív, než bude pozdě.“ Komentátora Petra Holce velmi zaujala Rakušanova konstrukce systémových a antisystémových médií při obhajobě novelty zákona o České televizi. O něm ministr vnitra hovořil jako o „velmi důležitém zákonu do neklidné doby“. Holec reflektuje i fakt, že ministr Rakušan se ve vysílání ČT otřel o ParlamentníListy.

Holec se v článku na webu Gazetisto.com, citovaném na ParlamentníchListech.cz se svolením autora, zaměřil na ministra vnitra Víta Rakušana, který si díky slabosti premiéra Fialy udržel křeslo i po kauze Dozimetr a po jmenování osoby s touto skupinou spojené do čela tajné služby. Po volbách byl však pokropen živou vodou a vehementně se pustil do čištění státní správy od „antisystémových žvlů“ a celé země od „dezinformací“.

Vše vyvrcholilo v nedělních Otázkách Václava Moravce, když si jeho oponentka Jana Mračková Vildumetzová dovolila poznamenat, že v současné situaci má politická reprezentace opravdu větší starosti než změnu systému volby Rady České televize, kterou koalice v týdnu předtím na sílu tlačila Sněmovnou.

„Pokud vy říkáte, že opravdová svoboda veřejnoprávních médií v této chvíli není tématem, tak já si právě myslím, že ve chvíli, když poslanci sdílejí články z Parlamentních listů apod., sami jsou už věřiteli dezinformačních zdrojů, tak v té chvíli si myslím, že je to velmi důležitý zákon práce do té neklidné doby, ta stabilita a nezávislost médií,“ rozjel se ministr Rakušan a jeho stínová protivnice jen zalapala po dechu.

Zákon o České televizi, zákon do neklidné doby...

Holec zasazuje Rakušanova slova do kontextu a vychází mu, že nezávislost České televize nejvíce ohrožuje Fialova vláda, jež od svého nástupu tlačí tuto legislativu k ovládnutí Rady ČT, která v minulém volebním období začala výrazněji plnit svou kontrolní funkci vůči managementu Petra Dvořáka. Tehdejší opozice mu naopak opakovaně vyjadřovala podporu a změny v mediální legislativě tvořily podstatnou část předvolebních slibů.

Po intervenci vládních legislativců, kteří ambiciózní „zákon práce“ (Rakušanova slova) výrazně ořezali, z velkého plánu na „stabilitu a nezávislosti médií“ zbyla jen změna volby radních, kterou má nově zčásti provádět Senát, kde má koalice ještě větší většinu než ve Sněmovně.

Druhým velkým tématem do „neklidné doby“ je pro Víta Rakušana boj s „antisystémovými“ osobami ve státní správě, kterou má ministerstvo vnitra pod svou gescí.

Plány ministerského odborného týmu KRIT se už objevily v médiích a vyvolaly pobavení i úžas. Zejména proto, že obsahovaly doporučení na úrovni: „Anonymizovaný monitoring nálad ve státní a veřejné správě. Včasná identifikace osob, které mohou šířit antisystémové nálady a jejich zapojení do dialogu.“ Nebo také: „Aktivně a empaticky sbírat kritické podněty a důsledně se vyhýbat bagatelizujícím reakcím.“

„Nakonec bude jistě následovat jednosměrná cesta na trh práce, případně k ideové

nápravě,“ poznamenává k plánu na zavedení „obousměrného dialogu“ Holec. Ten také dodává, že slovo „antisystémový“ je výsadou diktátorů, kteří sami sebe prohlašují za „systém“.

Pokud si ministr vnitra myslí, že antisystémovost se projevuje třeba názorem, že Ukrajina je obětí geopolitického boje mezi USA a Ruskem, pak je to velmi podobné pojetí „systému“, jako mají totalitáři. Včetně výzev ke „stabilitě“. Dělá to jménem „demokracie“, ale té už se dovolávala spousta diktátorů minulosti.

Co zavést „antisystémové politiky“?

I s Rakušanovým směřováním „na Západ“ je to podle Holce podobné. „Na Západě lidi se zmíněným názorem nikdo nehoní ani nepovažuje za dezinformátory; nejen vlády proti nim prostě bojují protinázorem. A ten dnes u nás v případě vlády prezentují nejen zmíněné Parlamentní listy, takže Rakušana celkem chápu, že z nich dělá ‚dezinformační zdroj‘,“ píše na webu Gazetisto.com.

Rakušanovu myšlenku pak dovádí ještě dále. Když tu identifikujeme „systémová“ a „antisystémová“ média, mohli bychom také třeba identifikovat „systémové“ a „antisystémové“ poslance a senátory, respektive kandidáty. Ty první bychom pak mohli rovnou bez voleb jmenovat, aby lidé nevolili antisystémově.

V tomto směru Rakušana doplnil náčelník Vojenské policie Otakar Foltýn, který na půdě Poslanecké sněmovny pravil, že jsou nezbytné postoje, které [„nestrpí kompromisy vůči frustrátům ani vůči těm, kteří jednají proti zájmům tohoto státu“](#).

Kromě „frustrátů“ jsou dnes populárním slovem také „dezoláti“, jak jsou označováni demonstranti z Václaváku.

„Rakušan se pořád ohání demokracií a Ruskem, ve skutečnosti ale z Česka jménem demokracie dělá Rusko,“ uzavírá Holec. Rakušan začíná připomínat jednoho amerického senátora, který taky bojoval proti sovětskému Rusku tak odhodlaně, že málem i z Ameriky udělal totalitu.

[ZDROJ](#)